

Formanden:

Jeg vil nødig beskyldes for venlighed, når jeg ikke har givet udtryk for den. Jeg følger kun forretningsordenen.

Det af hr. Brusvang (CD) på blad nr. 283 fremsatte forslag om motiveret dagsorden er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Steen Folke (VS):

Hr. Erik Holst gjorde en hel del ud af at forsøge at bortforklare fru Eva Gredals optræden i EF-Parlamentet. Men lad os da så lade det ligge og vende tilbage til en af de formuleringer, hr. Erik Holst selv bragte frem i sit første indlæg i dag, for da sagde hr. Erik Holst omtrent ordret, at hr. Erik Holst kunne se det rigtige i nogle af Parlamentets principielle grunde til at forkaste budgettet. Nu var det hr. Erik Holst, der talte herhjemme, og det var som ordfører for socialdemokratiet; nu var det ikke mere dernede, det foregik. Så ville jeg egentlig godt have uddybet, hvad det er for nogle rigtige principielle grunde, Parlamentet har haft til at forkaste budgettet. Det forstår jeg er socialdemokratiets opfattelse, og det mener jeg nok det kunne være interessant at få uddybet.

Til udenrigsministeren vil jeg kun sige en enkelt ting. Udenrigsministeren mente ikke, at man kunne tale om eftergivenhed i forbindelse med regeringens optræden sidste år i budgetstriden. Nu vel. Det, der skete, var, at regeringen først tog kategorisk afstand fra noget, der mindede om det af Parlamentet vedtagne forslag, plus hele Parlamentets optræden i denne sag, og at man derefter i løbet af nogle måneders forhandlinger gik med til at imødekomme Parlamentet med $\frac{2}{3}$ af det beløb, det krævede i forhøjelse af budgettet. Jeg vil erkende, at der er to muligheder. Enten, som jeg sagde, er der tale om eftergivenhed, eller også er der den anden mulighed, og det er måske i virkeligheden nok så sandsynligt, nemlig at der reelt var tale om, at Parlamentets forhøjelse af budgettet på disse 2,3 mia kr. i virkeligheden var i overensstemmelse med, hvad regeringen og også socialdemokratiet ønskede, og at man blot for skams skyld sagde, at det ønskede man ikke, og at det var man utilfreds med.

Landbrugsministeren var utilfreds med, at jeg har sagt, at der bag de nationale danske interesser, som ministeren omtaler, i højere grad skjuler sig godsejerinteresser end arbejdsmandsinteresser. Det vil jeg nu meget gerne fastholde, det mener jeg er aldeles ubestrideligt.

Jeg har derimod ikke påstået, at landbruget i Danmark alene består af godsejere. Det er noget, ministeren giver sig til at polemisere imod. Jeg er godt klar over, at der er en hel del landmænd, der ikke er godsejere; der er mange størrelseskategorier. Men det, der er fælles, det er, at jo større landbrugere der er sådan i gennemsnit, jo større fordele er der ved det her. Det er ikke de små husmænd, der stikker de store gevinster ned i foret. Det er i høj grad storlandbruget, det er godsejerne, det er de store enheder, der virkelig har fordelene. Det er i hvert fald ikke de arbejdsmænd og andre lønarbejdere, som skal betale de høje fødevarerpriser. Men det bekymrer landbrugsministeren og regeringen sig ikke særlig meget om, og det er det, jeg nok mener man kunne undre sig over, hvis man mente, at socialdemokratiet i højere grad skulle varetage lønarbejderinteresser.

Efter at det nu er blevet afklaret, så er det eneste interessante, der står tilbage, vel i og for sig, hvordan de forskellige varianter af EF-modstandere og -kritikere og -skeptikere osv. i socialdemokratiet egentlig har tænkt sig at stemme om dagsordenerne. Nu har der sandt at sige ikke været mange af dem til stede under debatten; det er muligt, de ikke helt har fundet ud af, hvad det drejer sig om. Men det, der står tilbage nu, og som de i hvert fald skal stemme om ligesom alle vi andre, det er et dagsordensforslag fra hr. Ib Christensen, som blot siger det, som i virkeligheden hele socialdemokratiet har påstået var socialdemokratisk EF-politik. Nu vel, vi har godt været klar over, at det, man sagde, var højst lunkent, men nu kan vi se, om de socialdemokratiske EF-modstandere og -skeptikere i det mindste kan tage sig sammen til at stemme for dette dagsordensforslag i lighed med, hvad deres på mange måder også noget lunkne fæller uden for dette parti i det radikale venstre har taget sig sammen til ved denne lejlighed.

(Kort bemærkning).